

A naturizmus történetéből

A könyvből „Die Geschichte des Naturismus“ Írta: Karl Dressen

1893 februárjában egy hozzávetőlegesen ötven fős egészség tudatos baráti kör ült össze a németországi Essen környékén, az Alfredusbadnál, egy kis kocsmában, hogy egyesületet alapítson a természetes életmód népszerűsítésére. Erre a célra az egészséges életmódon túl azt szorgalmazták, hogy az egész testet ki kell tenni a levegőnek és a napfénynek. A klub hivatalos neve „Naturheil-Verein-Essen-Ruhr”, azaz „Esseni és Ruhrvidéki Természetgyógyászati Egyesület” volt, és 1905 nyert felvételt az egyesületek lajstromába. Ez az egyesület a világ legrégebbi naturista klubja, amely „Licht-Luft-Sportgemeinschaft Essen”, azaz „Esseni Fény és Levegő Sportközösség” néven mindmáig aktív és Essen városának közepén, a „Kaninenberghöhe”-n üzemelteti szabadidőközpontját. A klubot a városi levéltár hivatalosan is a „hagyományos egyesületek” között tartja nyilván.

1899-ben Steglitzben diákok megalapították a „Wandervogel”, azaz „Vándormadarak” egyesületet, amelynek 1910-ig csak férfi tagjai voltak. Ebben a közösségben hamarosan szokássá vált a meztelen fürdőzés, és ezt a szokást azután is megtartották, hogy nők is csatlakoztak ehhez a túramozgalomhoz.

A századfordulón, 1900-ban újszerű természetstanatóriumot hoztak létre, amely meghatározó volt a közös meztelen napozás elterjesztése szempontjából. Hogy a „szabadság filozófiájának” gondolatát egy valóságos közösségben is kipróbálják, művészek, filozófusok és más kísérletező hajlamúak összejöttek Svájcban, egy Ascona felett 350 méterre található gyönyörű, elragadó hangulatú dombon.

A belga vállalkozócsaládból való Henri Oedecken és Ida Hoffmann, egy osztrák zongoraművész és zongoratanár, akik Arnold természetstanatóriumában ismerkedtek meg, szervezték ezt a társadalomkísérletet, amelyben barátaik, Lotte Hafner, Karl Gustav Gräser és Jenny Hoffmann is közreműködtek – átszellemült emberek közössége a déli nap áldásos éghajlata alatt. Elfoglalták a dombot, amelyet „Monte Verità”-ra, azaz „Igazság-hegy”-re neveztek át. Levegős kunyhókat

építettek és lég- és napfürdőkhöz való területeket jelöltek ki, ahol ebben a korszakban először nők és férfiak közösen fürdöztek meztelenül. 1926-ban eladták a „Monte Verità”-t, és ma nagy parkkal körülvett szálloda üzemel a területén, de két korábbi kunyhót megőriztek az életmód megújító avantgárd emlékére.

1903-ban Paul Zimmermann „Freilicht Klingenberg” néven létrehozta az első naturista telepet a németországi Kelet-Holstein tartományban, Lübeck közelében. Szellős kunyhók, sportlétesítmények és különféle romantikus fürdőhelyek tették ezt a parkot nemzetközi találkahellyé, különösen az angol nyelvűek körében. Ezt a csodás helyet sajnos 75 évvel később, 1981-ben eladták, és azóta már nem a naturisták rendelkezésére áll.

Az ebben az időben Étampes mellett alapított kis naturista telep lett Franciaország első ilyen létesítménye. 1904-ben Emile Jaques-Dalcroze a németországi Drezdához közeli Volktersdorf határában létrehozta a „Rhythmische Bildungsanstalt Hellerau”-t, azaz a „Helleraui Mozgáskultúra-képző” nevű intézményt, amely a falutól mindössze 3 km-re található erdei tavaknál rendelkezett szabadtéri gyakorlóteleppel. Ebben az 1914-ig működő iskolában olyan neves expresszionista táncosok tanultak, mint Mary Wigman, Gret Palucca és Harald Kreuzberg, akiknek a tanítványai a német meztelen kifejezőtáncot képviselték az 1920-as években.

Richard Ungewitter számos könyvet publikált, többek között a „Nackt” („Meztelen”, 1908-ban) és a „Kultur und Nacktheit” („Kultúra és meztelenség”, 1910) címűeket. Olvasóinak száma könyvről könyvre nőtt, és ezt kétévi pereskedés és könyveinek átmeneti elkobzása és bezúzása sem akadályozta meg. Richard Ungewitter mindig úgy érezte, ő a naturizmus megteremtője, ugyanakkor azonban elismerte, hogy Heinrich Pudoron (aki H. Scham álnéven alkotott) keresztül találkozott a naturizmussal. 1908-ban arról lehetett hallani, hogy Franciaország déli részén egyre többen meztelen napoznak a kis öblökben, mégpedig a marseille-i katolikus egyházmegye kifejezett jóváhagyásával.

Az 1914–1918 közötti első világháború komolyan visszavetette a naturizmust. De a háború idején, 1915-ben alapították az első naturista csoportot Bécsben, Ausztriában. Az első világháború után pedig Európa-szerte újra megélénkült a naturizmus. A háború utáni nehéz időszakban különösen Németországban és Ausztriában vált egyértelművé a napozás és a kímélő naturista sport egészségügyi haszna. A régi egyesületek megújultak, és gombamódra szaporodtak az új közösségek. Ekkor egyfelől még mindig titokban tartották a naturista telepek pontos helyét, hogy megvédjék őket kívülállók egészségtelen kíváncsiságától, másfelől viszont számos háború előtti hatósági korlátozás és előítelek már a múlté volt. Gyorsan nőttek a naturista mozgalmak, egészen a nemzetiszocialista korszakig. A naturizmus lépésről lépésre polgárjogot nyert, egyre inkább beszédtemává, sőt, társadalmilag elfogadottá vált, azonban ekkor még nem részesült a jogszabályok védelmében, amelyek, mint tudjuk, mindig a közvélemény után kullognak.

1921-ben Adolf Koch Berlinben megalapította a „Körperkulturschule”-t, a „Testkultúra-iskolát”, egy szocialista naturista csoportot. Ez az iskola tornaórákat és a reform életmódról való előadásokat kínált tagjainak. A tagok orvosi vizsgálatban részesültek, és egészségmegőrző broszúrákat és egyéni útmutatást kaptak. A tornatanárokat külön intézményben képezték. Adolf Koch ismételen bemutatta testkultúra-munkásságának eredményeit a nagyközönségnek, és tömeges tornagyakorlatokat és úgynevezett „meztelen matiné”-kat tartottak.

Az 1921-ban teremtett „Freikörperkultur” („szabadtest-kultúra”) kifejezés ekkor még nem terjedt el mindenhol. Azokban az években, és egészen az 1950-es, 1960-as évekig sokan, és nemcsak német nyelvű területeken, a „Lichtmenschen” („fényemberek”), „Lichtfreunde” („fénybarátok”), „Lichtbewegung” („fénymozgalom”), „Lichtkampf” („fényharc”), sőt „Lichtkleid” („fényruha”) kifejezéseket használták.

Nagy-Britanniában elsőként az „English Gymnosophist Society” (kb. „Angol Testedző Társaság”) hozott létre naturista telepet Wickfordban (Essexben), amely nemes egyszerűséggel „A tábor”-nak nevezték. A területet a „Moonella” („Holdacska”) néven ismert női klubtag bérelte. Újabb fejleményként Caleb Saleeby megalapította „The Sunshine League” („A Napfényliga”) alapítása, majd júniusban H.H. Vincent irányításával megalakult a „The Sun Ray Club” („Napsugár Klub”) és a „New Life Society” („Új Élet Társaság”).

1926 januárjában megalakult a „Vrije Lichamms Kultuur-beweging VLK” (kb. „Szabad Test Kultúra

Mozgalom”) Hollandiában. Eleinte nem volt saját területük, így a „Soesterduinen” nevű dűnékbe jártak. Később egy kertet használtak telepnek, majd miután Larenből Hilversumba költöztek, gyönyörű területet rendeztek be játék- és sportsátrakkal, virágoskerttel és kempinggel.

Svájcban Eduard Fankhauser adott ki és terjesztett naturista magazinokat. Ezért 1926. március 25-én megvádolták „szennyirodalom terjesztésével” és 30 frankos bírságot szabtak ki rá. De a fellebbezés eredményes volt, és Bern kanton legfelső bírósága 1926. szeptember 29-én felmentette őt. 1930-ban Edi Fankhauser megjelentette „Nacktheit vor Gericht” („A meztelenség a bíróság előtt”) című dokumentumgyűjteményét, amelyet 1984-ben szerkesztve újból kiadott „Kampf und Sieg der FKK. 60 Jahre Wirken für die Volksgesundheit” („A naturizmus harca és győzelme. 60 év munka a népegészségügy érdekében”) címen.

Nem csak egyedi esetekben álltak és állnak ki teológusok is a naturizmus mellett, elméletben is és a gyakorlatban is. 1927-ben Paul Gastrow a „Die Freude” („Az öröm”) című folyóiratban írt a naturista mozgalom háttéréről. Gastrow protestáns lelkész és író volt, fiatalokkal foglalkozott és Hamburg gyermekjóléti szolgálatánál dolgozott. A lüneburgi perben meghívott szakértőként működött közre, és 1926. október 26-án, amikor már 10 éve a naturizmushoz kötődött, így nyilatkozott a bíróság előtt: Biztos vagyok abban, hogy ez a mozgalom nagy jelentőséggel bír a nemzet újjáépítésében.

1926–27-ben több naturista egyesületet alapítottak Bécsben, amelyek közül néhány valamely német egyesület helyi szekciója volt vagy azok tapasztalatára épült, köztük a későbbi „Insel” („Sziget”) és a „Sonnenfreunde” („A nap barátai”). A Németországgal való szoros együttműködés a naturizmus kezdeteire is visszanyúlik, hiszen az osztrák mozgalomnak nem voltak saját kiadványai.

1929-ben a német egyesületek létrehozták a naturizmus birodalmi ernyőszervezetét a nemzet testi, lelki és erkölcsi egészségének a természetes életmód általi javítására. Az alkoholtól és a nikotintól való tartózkodás legalább a telepeken és a rendezvényeken minden egyesületben elvárás volt. Ekkor a mozgalom, amely a felszabadult testet általánosan elfogadott életmóddá akarta tenni, a kezdeti kísérletezéstől már rég eljutott egy érettebb stádiumba, és már nem volt elképzelhető az élet nélküle. El kellett azon gondolkodni, hogy ez a mozgalom még szükséges-e, illetve hogy míg néhány évtizeddel korábban még nem is létezett, néhány további évtizednyi fejlődés után is megmarad-e majd. A test öröme a naturizmus

egszersmindenkorra és mindenki számára viszahódította, és ez a vívmány nélkülözhetetlen az egészséges élethez. Felvetődött azonban a kérdés, hogy a naturizmusnak továbbra is szüksége van-e szervezett mozgalomra, vagy ez csupán ideiglenes jelenség. Magnus Weidmann ez utóbbi nézet felé hajlott, de hangsúlyozta, hogy a naturista mozgalomra még mindig számos megoldandó feladat várt, így a közeljövőben mindenképpen nélkülözhetetlennek tekintette. Egyértelműnek tartotta, hogy a naturizmus legmagasabb és leginkább ideális élvezete csak ott virágozhat, ahol már nincsen szükség szabályokra, szervezetre, korlátozásokra vagy ideiglenes helyi rendeletekre, ahol bármilyen szabad önszerveződésben, ahogy a mindennapok vagy egy üdülés hozza, erre alkalmas helyszíneken magától értetődően gyakorolni lehet úgy, hogy szóra sem érdemes. Léteztek már ilyen helyek... de hogy a „Fény Országá” tovább bővíthessen, hogy mindenki, aki szeretné, szabadnak érezheti magát és megkönnyedülhessen, ahhoz a naturizmus „mozgalmának” még sok nemzedéken át fáradhatatlanul dolgoznia kell.

A német naturizmus nagy sikert ért el 1929 elején: A kormány jóváhagyta a „Lichtschulheim Glüsingener Land” nevű iskolát. Egy porosz oktatási tanácsos, egy járási tanácsos, egy iskolatanácsos és egy vidéki iskolaszék mind elfogadták, hogy egy felsőbb iskola fiú és lány tanulóit közösen meztelenül oktassanak. Az eljárás 2,5 évet vett igénybe, és ezalatt a vidéki bentlakásos iskola csak a szülők rendíthetetlen bizalmára hagyatkozhatott, akik egy kormányzati engedély nélkül működő iskolába küldték gyermekeiket. A eljárás alatt a járási tanácsos és az iskolatanácsos többször helyszíni látogatást tettek és a friss, élénk gyerekek láthatóan elnyerték tetszésüket; a szomszédok, a lüneburgi pusztá mélyen konzervatív parasztjai és gazdái is barátságosan viszonyultak az iskolához. Ahogyan a sajtóban írták, a végleges jóváhagyásra egy egyéves kísérleti, illetve próbaidőt követően, gondos megfontolások alapján került sor.

A Szabad Életvitel Ligájának irataiban olvashatjuk, hogy 1929-ben Németországban kívül a következő országokban voltak tagjai: Ausztria, Belgium, Danzig Szabad Város, Dánia, Egyiptom, Anglia, Franciaország, Görögország, Magyarország, Luxemburg, Mexikó, Hollandia, Holland Antillák, Lengyelország, Románia, Svédország, Svájc, Spanyolország, Tunézia, az Amerikai Egyesült Államok és Jugoszlávia. 1929-ben a ligának sikerült a helyi klubok számára több új telket megvásárolni vagy bérelni. Ugyanebben az évben Zürichben megalapították a svájci „Lichtbund”-ot („Fényszövetség”), amely a mostani „Sonnenbad Rehwinkel” (Rehwinkel Napfürdő”) elődszervezete.

1930. június 8-9-én Frankfurtban sor került az első nemzetközi találkozóra. 8 országból voltak jelen küldöttek: Ausztriából, Franciaországból, Németországból, Nagy-Britanniából, Görögországból, Olaszországból, Hollandiából és Svájcban.

1930-ban az American League for Physical Culture (Amerikai Testkultúra Szövetség) New York államban bérelt telken megnyitotta az első naturista telepet, London mellett pedig Dorothy és Charles Macaskie „Spielplatz”, azaz „játsszótér” néven nyitott naturista helyszínt. Októberben Lamberto Paoletti megalapította az UNI-t Milánóban. A városi napilap arról számolt be, hogy ez az út szükségszerűen a naturizmushoz vezet, ha az ember a jótékony hatását teljes egészében élvezni szeretné, azonban emiatt nem kell aggódni.

Már 1931-ben felvetették a „minek a klubok” kérdését. Szabadtest-kultúra, azaz naturizmus, igen, de minek ehhez bejegyzett egyesületek, sőt, országos és nemzetközi szövetség? Már akkor egyértelmű választ adtak erre a kérdésre: Értelmes ember számára egyértelmű, hogy nem beszélhetnénk naturizmusról, ha nem lennének a klubok. Azok, akik valami nyugodt helyen szeretnének meztelenül úszni vagy napozni, folyamatosan ki lennének téve annak, hogy kifigyelik és úgy tekintenek rájuk és úgy bánnak velük, mintha abnormálisak lennének. A naturisták szerencsés módon kis csoportokba társultak, amelyekből a klubok és szövetségek, majd végül a nemzetközi szövetség is kialakultak. A szövetségek biztosítják az egyesületek és ezzel áttételesen minden egyes tag helyzetét, elsősorban a társadalomban, és nem utolsósorban a kormányzattal szemben.

A nemzetiszocialisták 1933-as hatalomra kerülése visszavetette a naturizmust, utóbb pedig elsősorban Karl Brückmann-nak volt köszönhető, hogy a naturizmus Németországban is újra megtalálta a helyét és egyre több tagra tett szert.

Ausztriában az egyesületek elsősorban az adott telep földrajzi nevét vették fel. Így aztán az osztrák Szabad Életvitel Ligája (Tullni Liga) „Binderau” lett, az „Eugenasia” „Kierlingerau” lett a „Sonnenfreunde” a „Sonnenland Wien” nevet kapta, míg a grazi „Südländ”, a bécsi „Die Insel” és a Bécsben újonnan alapított „Biberhaufen” megtartották a nevüket. 1933-ban további csoportok működtek Karintiában, Salzburgban, Linzben és Welsben. Az osztrák naturizmus ekkor a német mozgalom része volt; hivatalosan az „Ostmark” naturizmusáról beszéltek. Az európai naturisták 5. találkozója Svájcban, Thielle-ben került sor. Ugyanekkor tartották az 1. naturista olimpiai játékokat is. „A Naturista Mozgalom 1. Világsporthalálkozója” július 30-tól augusztus 6-ig lett megtartva. 1939. július 30-án, vasárnap csapatversenyeket tartottak,

nevezetesen egy 1500 m-es váltóversenyt (800, 400, 200 és 100 m), kidobóst és kosárlabdát. A következő vasárnap, 1939. augusztus 6-án került sor az egyéni versenyekre, mégpedig egy 100 m-es futóversenyre homokkal felszórt gyepen, nekifutásos magasugrásra, egy kb. 1 km-es akadályversenyre, súlylökésre és gyorsúszásra. Minden számot meztelenül tartották meg.

Olaszországban Mussolini feloszlatta az UNI-t, és július 10-én Németországban a rendőrség rendeletben szabályozta a fürdést, amelyben többek között így rendelkeztek: 1. §: A nyilvános fürdőzés (víz-, levegő és napfürdők) csak fürdőruhában engedélyezett, a 2. és 3. §-ban engedélyezett kivételekkel. 2. §: Az 1. § rendelkezései nem vonatkozik 6 éven aluli gyermekekre. 3. §: Egyének vagy azonos- vagy különeműek csoportok meztelenül fürödhetnek nyilvános helyen, ha az adott körülmények között joggal feltételezhetik, hogy kívülről nem láthatják őket, így különösen az erre kijelölt helyeken. 4. §: A fürdőzőknek tartózkodniuk kell minden olyan magatartástól, amely alkalmas az emberek egészséges és természetes érzékenységének megsértésére. Nem áll fenn egészséges érzékenység, ha a panasztevők nyilvánvalóan irreális vagy alapvetően elutasító magatartást mutatnak. Ez az 1942-es rendelet, amely mindmáig érvényben van, a német naturizmus második világháború utáni újjáépítésének alapját képezte.

A második világháború miatt számos európai klub visszaesést tapasztalt a klubéletben és a telepeik látogatottságában. De a Balti-tenger számos partszakaszán továbbra is megszokott volt a meztelen fürdés, ahogy Karl Brückmann a „Deutsche Leibesucht” („Német Testnevelés”) 1944. februári számában írta.

Európához hasonlóan az USA-ban is az 1942–45 közötti háborús években (az USA csak 1941 decemberében lépett be a második világháborúba) alig folyt naturista élet, és majdnem minden telep és park bezárt. Csak Ilsley Boones „Sunshine and Health” („Napfény és Egészség”) című lapja maradt, amelyből a lakosság arról tájékozódhatott, hogy a naturizmus nem szűnt meg a háború következtében.

Tizenegy évnek kellett eltelnie – az 1934–1945 közötti náci időknek – hogy Ausztriában újból megalakulhasson a demokratikus naturista mozgalom. Az osztrák úttörők közül Anton Schnitzingert kell kiemelnünk, aki 1945 után íróként, előadóként és szervezőként dolgozott a naturizmusért. Először újrászerveződtek a régi közösségek, részben régi nevükön, és gyorsan nőtt a tagjaik száma, így pl. a bécsi Szabad Életvitel Ligájának taglétszáma 6 év alatt 30-ról több mint

800-ra nőtt. Bérbe vették a „Trösterwiese” rétet a „Hirscheninsel” szigeten, és szoros kapcsolatot áptak a Duna melletti Lobauban működő társaikkal.

A régi „Fénybarátok” csoport meghívására 1945 őszén a Hollandia-szerte működő csoportokból 35 régi és új „fénybarát” gyűlt össze Hágában, hogy nagy országos szervezetet hozzanak létre a régi tapasztalatokra építve.

1946 áprilisában megalapították a „Zon en Leven” klubot, amely az első években még nem rendelkezett területtel, így a tagok a „Jarro” motorcsónakkal járták a Leiden környéki tavakat. Ezekben a kirándulásokban belga és svájci naturista barátok is részt vettek.

1948. október 28-án Albert Lecoqc-éknál 8 francia szervezet találkozott, hogy országos szövetséget hozzanak létre.

Érdeemes közelebbről megnézni a második világháború után tevékenységüket lépésről lépésre újra beindító német és osztrák klubok alapszabályait. 1949 februárjában a bécsi Szabad Életvitel Liga elfogadta alapszabályát, amihez a hatóságok jóváhagyására volt szükség. Ezt a jóváhagyást a szövetségi Belügyminisztérium közbiztonsági igazgatósága 1949 júniusában meg is adta: „A helyi egyesületnek a közgyűlés által módosított alapszabály szerinti működést nem kerül betiltásra az 1867. november 15-i 134. számú Törvény az Egyesületekről 7. és 13. §-a alapján.”

1949 áprilisában Henri Huchet lelkész, a francia naturista mozgalom egyik legbátrabb és legmélyebb meggyőződésű úttörője 82 éves korában elhunyt. Ő volt az egyik tagja annak a teológuskörnek, akik 1947-ben megírták az előszót Kien-né de Mongeot „L'abbé chez les naturistes” („A plébános a naturistáknál”) című művéhez, és számos egyéb írásban is kiállt a naturizmus mellett.

„Der Sonnenmensch” („A Napember”) címen megjelent az első illusztrált folyóirat Ausztriában, Rudolf Pitrovsky mérnök kiadásában. Ez a magazin számos új érdeklődőt hozott a naturista telepekre, nemcsak Bécsben, ahol a „Lichtfreunde” („Fénybarátok”) már 1915 óta találkoztak, hanem a többi tartományban is. Így lehetővé vált, hogy Franz Witternigg 1950 májusában tagszervezeteket alapítson Klagenfurtban, Linzben, Innsbruckban és Salzburgban. Pitrovsky maga is két klubot hozott létre Linzben (a bécsi liga tagszervezeteként) illetve néhány évvel később a „Die Insel”-t („A Sziget”), és más klubok megalapításában is közreműködött (a grazi „Helios”-ban, a salzburgi „Sonnensport”-ban, a szintén grazi „Freie Menschen”-ben és a bécsi „Gesundes Leben”-ben).

A nyugat-német ernyőszervezetet 1949 novemberében Kasselben hozták létre „Deutscher Bund für FKK” néven. Első elnöke Karl Willi Damm, helyettese pedig Erhard Wächtler voltak. 1950-ben áthelyezték a központ irodáját Kasselből Hamburgba, és 1955-ben megváltoztatták nevüket „Deutscher Verband für Freikörperkultur”-ra. A német naturista klubok ernyőszervezetét 29 résztvevővel alapították Kasselben.

Richard Ehrmann és Friedrich Wilhelm Reichenbach-illing kezdeményezésére megalakult a „Gymnasion” klub a bécsi Schaufergassében, amely a naturizmus eszméjének terjesztésére irányult. Ehrmann lett a klub első elnöke, és a klub saját folyóiratot is megjelentetett. Az 1952. novemberi számtól kezdve új dizjnnal jelent meg a lap, egy labdát dobó férfival a G-betű ugródeszkáján. Ezt a logót Karl Ricker tervezte, aki hosszú ideig az egyesület elnökhelyettese volt, majd sok éven át az INF-FNI elnökhelyettese.

A naturizmusnak az NDK-ban való terjeszkedéséről korábban is írtunk. Az 1990-es rendszerváltás után nyilvánosságra került iratok mutatják, hogy a naturisták mennyire voltak szálla az NDK hivatalosságainak szemében. Teltow-ban a Népi Rendőrség helyi parancsnoka potsdami felettesének arról írt, hogy „a nyomozás nehézkes. Mindenhol olyan személyekre találunk, akik a naturizmussal szimpatizálnak, és többségük ráadásul párttag elvtársunk.” Más hivatali személyek is hasonló gondokkal küszködtek a még fiatal NDK-ban.

A rendőröktől elvárták, hogy a strandokon érvényt szerezzenek a szigorú erkölcsöknek, de a keletnémetek, azaz az NDK polgárai nem hagytak fel a meztelen fürdőzéssel. Az NDK Belügyminisztériumából előkerült korabeli iratok, amelyeket a „Der Spiegel” című hetilap 1995/27-i számában

foglalt össze, bizarr küzdelmet tükröznek: Míg az NDK kormánya a tenger és a tavak partján a szocialista erkölcsöket próbálta őrizni, a naturisták tömeges polgári ellenállásba fogtak. A naturizmus a „hanyatlás” és az „imperialista dekadencia” kifejezése – ez volt az NDK Sportbizottságának hivatalos álláspontja. Sőt, az NDK kulturális minisztere így figyelmeztetett: Kíméljétek a nemzet szemét!

Február események

22.02. EuNat Meeting 2020

Luxemburg

Érintkezés: eu-office@inf-fni.org

Március események

06.- 08.03. 8. ELAN Ecuador Meeting

The City of Quito, Ecuador

Által szervezett: **NFM Nudist Federation of Mexico**

Információ: <https://clanud.org/>

Info Focus Április

**A cikkek beküldési határideje március 20.
Fókusz kiadása legkés bb április 5.**

LE BETULLE Villaggio Naturista

Közel az Alpokhoz, 25 km-re Turin központjától, 20 percre a Caselle reptértől. Karavánok, rekreációs sátrak és járművek, teljes felszereltségű bungalók, faházikós karavánok. Medence, szolárium, jakuzzi, és szauna. Klubház étterem, pétanque, mini tenisz, pingpong, röplabda. Túrabiciklis körutak és ösvények a Mandria Parkban.

Látványosságok: Venaria királyi kastély és park, Egyiptomi múzeum, Szent Michele apátság, Rivoli kastély, Mole Antonelliana, Piaazza S. Cario, Superga-i bazilika.

Via Lanzo 33 - 10040 La Cassa (TO) - Italy

Tel/Fax +39.011.984.29.62

Tel +39.011.984.28.19

Mail: info@lebetulle.org

www.lebetulle.org

Liechtensteiner
Naturisten Verein

UNI . Unione
Naturisti Italiani

Meztelen előadás meztelen nézőknek

Ladjánszki Márta újra

Jártunk már itt – különleges emberekkel emlékeztetős pillanatokot éltünk meg...

Egy sötét novemberi este látogattunk a Budapest déli, ipari részén található régi textilüzemből lett kortárs művészeti központba, a Bakelit Multi Art Centerbe, amelynek logóját vasajtóra fújták fel. A meredek, szőnyeggel borított ipari lépcső ezúttal még meredekebbnek tűnt, a földszinti falhoz támasztott kép olyan, mint egy tetszetős utcai falfestmény, az emeleten egy pozitív energiákat sugárzó művészkávézó, meleg, vetkőzésre biztató levegővel és visszafogott világítással, barátságos arcú várakozókkal, üdítővel a büfében, a dohányzóasztalokon művészi képeslapok és szórólapok, közben bemutatják egymásnak a résztvevőket és a szomszéd helyiségben átadják a jegyeket.... Felidézzük a '25/45' c. előadást, de most új darabot nézünk, új emberekkel, új várakozásokkal. Régi barátunk, Markács Rózsa néhány jólismert, messziről érkező vendéget várt, hogy a magyar nézőkhöz csatlakozzanak...

A DARAB:

LetMeC_natur Ladjánszki Márta és Varga Zsolt magyarul és angolul üdvözölték a közönséget és bemutatták magukat és munkájuk jellegzetességeit. Felajánlották, hogy a nézők maguk is felmenjenek a színpadra a művészek mellé. Vagy tízen közülünk vállalkoztak is erre.

Kezdődött az előadás, felvillantak a fények és a színpadra irányultak. Zsolt visszament a pódiumra, leült a hangszereihez és halk, egyenletes ritmust dobolt. Márta táncolni kezdett, egészen közel a színpadon kiterített törölközőikön ülő nézőkhöz, ismerkedni kezdett velük és válaszra bátorítva őket melléjük ült, egymás mozdulatait és testtartását másolva, egymás ujjhegyét érintve, egymás mellé heverve... Külön-külön kérdést intézett mindegyikükhöz, és különféle válaszokat kapott. Hang nélkül kommunikált velük, szinte szemkontaktus nélkül, és egészen különböző csatornákon kapott választ: mosollyal, kéz- vagy karmozdulattal, módosítva visszaadva a mozgást, vagy teljes némaságot...

Márta a kommunikáció módozatait emelte ki, azt kérdezte, milyen módon értjük meg egymást, milyen módon próbáljuk javítani a köztünk lévő kapcsolatainkon, mit kezdünk azzal, amivel szembeáljuk magunkat, és hogyan próbáljuk mindezt működésbe hozni.

Az improvizáció a darab lényeges eleme. Senki nem mondta a résztvevőknek, miképp reagáljanak, senkinek nem volt előre elkészített válasza azok számára, akik nem értették a kérdést, de mégis, született válasz. Minden résztvevő saját tapasztalatai alapján, saját jelleme, elvárásai, ízlése szerint más-más választ adott... Néha Márta mintegy élő tükörként működött.

Egybeterelte a résztvevőket, hogy összefont karjukra lépve rájuk bizza magát, kipuhatolja a bizalom, test és lélek erejének a határait. Ez váratlan mozzanat volt a számukra, de Mártának sikerült feljutnia és bebizonyította, hogy a résztvevőknek képesek felemelni és győztes pózban tartani őt. És ezt pusztán kezükkel, lábukkal, testükkel érte el.

Márta lebegett a kezükön, mintha egy energiamezőn úszna, a lelkük, a boldog jövőbe vetett hit, a közösség tényének erején. Lassan leengedték Mártát a padlóra, mintha csúszda lenne a levegő, ő pedig megpihent.

Márta egyesével új helyzetekbe irányította a résztvevőket és külön koreográfia szerint mozgatta őket, Zsolt pedig a csúcspont felé terelte őket! A saxofonjából jövő hangos, egyenes hangra mindannyian felkeltünk! Megérkeztünk az örvény aljára? Hogy jutunk vissza a felszínre?

Egyedül táncolva kiemelte az egyén létezését a mindannyiunkat jellemző emberi lét terében és kitapogatta, elég erősek vagyunk-e ahhoz, hogy megálljuk a helyünket a többiek között. Mozgása a csípőjéből és széttárt karjaiból indult.

Csend. Az emberek közötti szeretet és párbeszéd fenn fog maradni.

Végül felsorakoztatta a színpadon közreműködőket, hogy velük együtt meghajoljanak a nézők előtt.

Az előadás után az előadók a közönséggel megbeszélték az előadás élményét.

A meztelen táncszínházi előadások története:

„12 évvel ezelőtt a NaVKE megkeresett, hogy adjuk elő a »Lankadó Extázis – a test nem tabu« című előadásomat. Ezt a darabot ugyan felöltözött közönségnek terveztük, de alkotóként érdekesnek tartottam az ötletet, úgyhogy megvalósítottuk. Ezt követően néhány másik előadásra is sor került így. Nyáron meghívtak a Szikire, de ott egy olyan

darabot adtunk elő, amelyben mi, előadók nem voltunk meztelenek. Balatonberényből is érkezett meghívás, ahol aztán először próbáltuk ki a »Néma tanuk« című alkotás szerkezetét ruha nélkül. Tehát már korábban is voltak ilyen irányú kísérleteink. De először 2018-ban láttunk neki kimondottan meztelen közönséggel együttműködve előadást létrehozni, egy sorozat keretében, hosszútávra tervezve az együttműködést. Tavaly 3 előadásunkkal léptünk fel: A »BY the way_OFF« című darabunkban ruhában táncolnak az előadók; a »LetMeC_naked«-et kétszer adtuk elő, és 2019-ben, március végén mutattuk be a »25/45«-öt (amelyet te is láttál – fordult Márta Tanyához), majd újra előadtuk a 2019-es L1DanceFest fesztiválon szeptemberben, és két további alkalommal a »LetMeC«-vel léptünk fel. Ezen kívül a »LetMeC_naked« előadást szabad ég alatt is előadtuk Balatonberényben és Délegyházán, és most először külföldön, Lengyelországban is szerepeltünk a »LetMeC_naked« előadásunkkal. Idáig jutottunk tehát egyelőre :-)) – foglalta össze Ladjánszki Márta, a sorozat alkotója.

Néhány kép, illetve a »25/45« és a »LetMeC« előadások története a NaVKE honlapján is megtalálható: <http://navke.hu/index.php?main=program&lang=&year=2019&pr=tanc>

TANULSÁGOK:

Senki nem adott nekünk útmutatót az élethez. Nincsen előre megírt forgatókönyv. Mindannyiunknak improvizálnunk kell. Egymásra kell, hogy bízzuk magunkat. Kísérleti módszerekkel kell közelítenünk az élethez.

Jövőnk saját döntéseinken múlik, amelyeket a kérdéseinkre kapott válaszokra alapozzuk. Ez volt Márta üzenete: Igenis, menj oda, de óvatosan, és figyelj a reakciókra. A saját darabod szereplője légy!

Ha a lelked mélyéről jön a táncod, a világ meglátja a szíved.

Írta: Tanya Stankovic a Sziki Naturista Klub számára, a művészek segítségével
LetMeC_natur
konceptió/kidolgozás/előadók:
Ladjánszki Márta és Varga Zsolt
Fotó: Zozó, NaVKE

A Meztelenség Szabadság!

Ne engedjük, hogy elvegyék tőlünk ezt a jogot

Ellentétben más nagyobb demokráciák, mint pl. Nagy-Britannia, Németország, Ausztria, Spanyolország, a skandináv országok és az USA egyes államai gyakorlatával Franciaországban még mindig előfordul, hogy naturistákat vagy egyszerű nudistákat szexuális bűncselekményekkel vádolnak.

A Büntetőbíróság Nîmes-ben 2019. június 17-én 600 eurós bírságot szabott ki egy naturistára, míg Lorient Büntetőbírósága 2019. február 7-én teljesen aránytalanul egy évi felfüggesztés nélküli szabadságvesztésre ítélte egy 22 éves breton fiataalt, mert többször meztelenül napozott egy Carnac melletti strandon, ősszel pedig a párizsi rendőrség prefektusa a gyülekezési jogot sértette meg azzal, hogy a „World Naked Bike Ride” mozgalom 2019. szeptember 8-ára szervezett párizsi biciklifelvonalását tiltotta be (<https://ffn-naturisme.com/la-world-naked-bike-ride-debarque-a-paris/>). Nem kevesebb, mint 7 rendőrautót vonultattak fel, hogy megakadályozzák a tüntetőket a Bois de Vincenne-i naturista telep elhagyásában, ahol a résztvevők az ünnepi felvonulásra és a környezetvédelem és az „humaNUté”, azaz az emberi meztelenség melletti tüntetésre gyülekeztek.

MIRE HIVATKOZNAK A FELJELENTŐK?

A válasz a Büntető Törvénykönyv szeméremsértésről szóló 222-32. cikke:

„A mások szeme láttára történő, a köz számára megközelíthető helyen elkövetett szeméremsértés egy évi szabadságvesztéssel és 15 000 euró bírsággal büntethető.”

De ez az új cikk, amely a korábbi „Szeméremsértés” című 330. cikk helyébe lépett, nem vonatkozik sem az egyszerű meztelenségre, sem a naturizmusra, mint eszmére.

„Csak a barbárok gondolják, hogy a meztelen ember látványa szégyenteljes és borzasztó látvány”

Platon

AMIT TUDNI KELL

1. A jogszabályt még az 1980-as években úgy módosították, hogy az egyszerű meztelenség a továbbiakban ne legyen büntethető. (1989. szeptember 28-án Douaiban a másodfokú bíróság leszögezte: „egy egyén egyszerű, provokatív vagy obszcén cselekmény nélküli meztelensége önmagában nem meríti ki a szeméremsértés fogalmát.”)
2. Ennek a jogértelmezésnek a folyamánként módosították a Büntető Törvénykönyvet, amely azóta megkülönbözteti az egyszerű meztelenséget a „szeméremsértéstől” és az erkölcsökre való hivatkozást mellőzve csak a támadás tényére alapoz. (Henri Nallet igazságügyminiszter, aki a Büntető Törvénykönyv reformjáért volt felelős, rögzítette ezt az elvet és elmagyarázta a parlamenti képviselőknek, hogy „csak azok a szexuális cselekmények, amelyek a másokra erőszakolt szeméremsértés jellegzetességeit mutatják, tartoznak majd a büntetőjog hatálya alá, és csak azokat az obszcén és provokatív magatartásokat bünteti a törvény, amelyeket a naturisták gyakorlata rendszerint mellőz.”)
3. Ezt a jogalkotói fejlődést az újabb büntetőjogi összefoglalók is taglalják (A. Lepage és H. Matsopoulos, Droit pénal spécial, PUF, 2015, § 340 ; J. Prade és M. Darti-Juan, Droit pénal spécial, Cujas, 7.kiadás édition, 2017, § 704)
4. A szeméremsértésről szóló 330. cikk régi jogelveinek alkalmazása súlyos jogsértést jelent az 1789. évi Emberi és polgári jogok nyilatkozata 7. cikkelye ellen (...Aki önkényes rendelkezéseket szorgalmaz, kiad, végrehajt vagy végrehajtat, büntetendő...”)

**Az igazságszolgáltatás, a kormányzat és a médiák nem hagyhatják tovább figyelmen kívül ezt a jogi változást:
Már nem illegális meztelennek lenni.**

A meztelenség önmagában sem szexuális jellegű cselekmény, sem erkölcstelen mutaogató, sem szexuális deviancia. A meztelenség TERMÉSZETES dolog, amit ma HÁROM SZABADSÁGJOG is véd, ezeket pedig az 1789. évi Emberi és Polgári Jogok Nyilatkozata, az Európai Unió Alapjogi Chartájának a 10. és 11. cikke, valamint néhány újabb nemzeti és európai jogszabály szavatolja:

1. A gondolat szabadsága
2. A szabad véleménynyilvánítás joga
3. Az öltözködés szabadsága

Ezért nyerjük meg sorban azokat a pereket, amelyeket ezeknek az alapvető szabadságjogoknak a védelmében indítottunk:

- Fementették a meztelen túrázót – Périgeux Büntetőbírósága, 2013
- Felmentették a kagylógyűjtőt – Coutances Büntetőbírósága, 2018
- Amiens közigazgatási bírósága eltörölte Quend község naturizmust tiltó rendeletét, 2019

Legutóbb pedig az ügyészség elutasította Lizio polgármesterének a bretagne-i naturista túrázók egyesülete elleni feljelentését.

Tehát: Komoly jogsértést követ el, aki eltörölt jogszabályokra és jogelvekre hivatkozva tartóztat le vagy ítél el valakit, illetve csorbítja jogait. Egy jogállamban a hatalommegosztás elve megakadályozza, hogy bírák és prefektusok maguk hozzanak törvényt....

Legfőbb ideje tehát, hogy Franciaországban az állam és intézményei abbahagyják az erkölcsökkel való foglalkozást és ehelyett a brit szomszédoktól merítsenek ihletet, akik rendőreik számára ezt a gyakorlati útmutatót állították össze a nyilvános meztelenségről:

<http://library.college.police.uk/docs/nudity.pdf>

ÁLLJUNK KI A SZABADSÁG ÉS A SZEKULÁRIS ÁLLAM MELLETT! KÖVETELJÜK:

PETER MISCH FELMENTÉSÉT (új alkotmányossági kérdést nyújtottunk be a fellebbezésével kapcsolatban).

A PÁRIZSI RENDŐRSÉG PREFEKTUSA ÁLTAL A WNBR BICIKLIS VELVONULÁS BETILTÁSÁRA KIADOTT 2019. ÉVI HATÁROZAT VISSZAVONÁSÁT (fellebbezést és alkotmányossági kérdést nyújtottunk be 2019 novemberében).

A BRITHEZ HASONLÓ RENDŐRSÉGI ÚTMUTATÓ KIDOLGOZÁSÁT A NYILVÁNOS MEZTELENSÉGRŐL

A SZEMÉREMSÉRTÉSÉRŐL SZÓLÓ 222-32. CIKK KIEGÉSZÍTÉSÉT A SZEMÉREMSÉRTÉS DEFINÍCIÓJÁVAL

A Francia Naturista Szövetség (FFN)

kapcsolattartója: Julien CLAUDÉ-PÉNÉGRY,
Kapcsolatokért felelős elnökhelyettes -
julien.cpenegry@ffn-naturisme.com -
06 10 02 78 95

A Szabad Naturizmusért Egyesület (APNEL)

kapcsolattartója: Jacques FRIMON,
Kapcsolatokért felelős elnökhelyettes
apnel@free.fr - 06 83 59 99 29

www.thenaturalcuracao.com

THE NATURAL
CURACAO

The only naturist location on Curacao